

Sygn. akt I C 1367/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2018 r. w G. sprawy z powództwa K. K. przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. K. kwoty:

a. 14.943,21 zł (czternaście tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy złote dwadzieścia jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 3 lipca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

b. 984 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 8 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. K. kwotę 6114 zł (sześć tysięcy sto czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 2603,40 zł (dwa tysiące sześćset trzy złote czterdzieści groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1367/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 2 czerwca 2015 r. doszło do kolizji drogowej na skrzyżowaniu ulic (...) w G.. Jest to peryferyjny obszar G., przypominający charakterem i intensywnością tereny wiejskie. Ulica (...) jest drogą z pierwszeństwem, asfaltową. Ul. (...), drogą prostopadłą dochodzącą do ul. (...). Skrzyżowanie nie ma charakteru integralnego (tj. nie ma technologicznej jednolitości i zwartości powierzchni ul. (...)). W dacie zdarzenia bezpośredni dojazd z ul. (...) do ul. (...) był w nienajlepszym stanie, były liczne ubytki w podłożu (obecnie wyrównane, tzw. „łaty”, płyty). Ulicą (...) poruszał się F. (...) nr rej. (...) kierowany przez M. K. (1). Dojeżdżając do ul. (...) nie zauważył prawidłowo poruszającego się pojazdu R. (...) nr rej. (...) (stanowiącego wówczas własność K. K.). Pojazdem R. kierował J. S.. F. jechał dość wolno i hamował, lecz nie zdążył zahamować i uderzył w prawą przednią część pojazdu R. (okolice przedniego prawego błotnika i drzwi przednich prawych). R. też hamował, lecz ponieważ jechał znacznie szybciej (około 70 km/h), nie zdążył uniknąć wypadku. Uszkodzenia pojazdów wzajemnie korelują, także w ujęci dynamicznym, gdyż pojazd R. jeszcze w chwili uderzenia poruszał się względem uderzającego go w bok pojazdu F., choć w tej chwili szybkość obu pojazdów z uwagi na hamowanie nie była już wielka (nie więcej, niż około kilka kilometrów na godzinę).

Dowód: opinia uzupełniająca biegłego P. K. (z dnia 20 marca 2018 r.), k. 772-780

zeznania J. S., k. 87-88

zeznania M. K., k. 751-752

Ekonomicznie uzasadniony koszt przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu R. wyniósłby 15.195,97 zł.

Dowód: opinia biegłego P. K., k. 820-826

Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu F. w chwili zdarzenia było (...) S.A. w S., które po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego całkowicie odmówiło wypłaty jakiegokolwiek rekompensaty.

Okoliczność bezsporna

Ponadto powódka poniosła koszty prywatnej ekspertyzy zawierającej dość rozbudowaną rekonstrukcję wypadku oraz kosztorysu naprawy, za co zapłaciła 984 zł.

Dowód: prywatna ekspertyza z kosztorysem, k. 9-26

faktura, k. 27

Ocena dowodów

Zeznania J. S. i M. K. są wzajemnie korelują, są szczere i logiczne. W obu przypadkach – po upływie dość znacznego czasu od zdarzenia – są pewne ubytki w pamięci szczegółów wypadku, ale nie mają cech charakteryzujących zeznania wzajemnie uzgodnione. W przypadku tych świadków ich relacja jest zindywidualizowana, opisana w sposób charakterystyczny dla perspektywy danego kierowcy. A więc to, że nie są to zeznania idealnie jednobrzmiące jest w tym przypadku zaletą, a nie wadą.

Sąd uznał za wiarygodną drugą opinię biegłego P. K. w zakresie dotyczącym rekonstrukcji wypadku. Druga opinia w tym temacie była pogłębiona bezpośrednią analizą miejsca wypadku oraz faktu, że nawierzchnia ul. (...) zawiera ubytki, po wypadku była też remontowana.

Generalnie z powyższych dowodów wynika, że w rzeczywistości zachodziła także korelacja uszkodzeń pojazdów, a przebieg zdarzenia przedstawiony przez uczestników nie jest sprzeczny z jakimkolwiek obiektywnymi uwarunkowaniami, które mogłyby wykazać biegły.

Przystawianie do siebie pojazdów z stanie spoczynku (zaparkowanych) jest wadliwą i dość naiwną metodą oceny korelacji uszkodzeń, gdyż pojazdy zderzyły się w ruchu (oba hamowały, każdy z zasadniczo odmienną prędkości wyjściowej), ich położenie jest też zależne od takich uwarunkowań jak nierówna nawierzchnia, hamowanie (które powoduje tzw. „nurkowanie” przedniej części pojazdu). Z tych względów poglądy i oceny przedstawione przez pozwanego w tej kwestii zdaniem Sądu są niefachowe i błędne.

Sąd uznał także za w pełni wiarygodną opinię biegłego P. K. w przedmiocie ustalenia odpowiedniego kosztu restytucji pojazdu poszkodowanej.

Kwalifikacja prawna

Wyłącznie winę za spowodowanie wypadku ponosił kierujący pojazdem F. (...). Polegała ona na niezachowaniu należytej ostrożności przy zbliżaniu się do skrzyżowania z jezdnią z pierwszeństwem przejazdu i wjechaniu na nią bez ustąpienia pierwszeństwa prawidłowo poruszającemu się pojazdowi R. (...) (będącemu własnością poszkodowanej).

Zasada odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy opiera się więc na przepisach art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

Wysokość szkody w danym przypadku stanowi – po pierwsze koszt przywrócenia stanu poprzedniego – wyliczony przez biegłego na kwotę 15.195,97 zł – oraz wydatki poszkodowanej związane ze zdarzeniem (ekspertyza i kosztorys)

– 984 zł. Należy zwrócić uwagę, że w danym przypadku poniesienie tego dodatkowego wydatku było uzasadnione okolicznościami sprawy, gdyż przebieg zdarzenia był skomplikowany, a jednocześnie powódka nie miała wiedzy umożliwiającej trafną ocenę wysokości szkody.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. granicą wyrokowania w zakresie odszkodowania za naprawę pojazdu stanowi suma dochodzona z tego tytułu pozwem (14.943,21 zł), gdyż jest niższa niż koszt restytucji wyliczony przez biegłego.

Mając powyższe na uwadze powództwo uwzględniono w całości na mocy art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c. (**punkt I.** sentencji).

Koszty

O kosztach orzeczono jak w **punkcie II.** sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzone od przegrywającego proces pozwanego składa się: opłata sądowa od pozwu (797 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (4.800 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, z brzmieniem pierwotnym), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka (500 zł).

W **punkcie III.** sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od przegrywającego proces pozwanego wydatki Skarbu Państwa – stanowiące niezaliczkowaną część wynagrodzenia biegłego (714,86 zł + 812,45 zł + 1076,09 zł).